

Neboj se, věř a připravuj se na život ve spravedlivém světě.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Ze současné celosvětové pandemické krize Korona viru a vůbec z celkové situace na naší planetě má mnoho lidí obavy a strach. Zdá se, že jediné, co je v dnešní době jisté, je nejistota. Lidé v takových krizových situacích reagují různým způsobem.

Někteří nemohou, nechtějí, nebo nejsou schopni přijmout skutečnost, že se něco takového vůbec děje a proto prostě realitu popírají. Nemohou připustit, že se zrovna bortí jejich světonázor a pracně vybudované jistoty. Dělalí jakoby nic a tiše doufají, že svět půjde dál jako vždy a že se jim to netýká. To se pak projevuje v reakcích, jaké jsme zažili, když někteří lyžaři i po vypuknutí Korona viru v Itálii argumentovali způsobem: „Dovolenou jsme si zaplatili, takže jedeme lyžovat.“ To že by mohli onemocnět a pak nakazit jiné lidi si nepřipustili, nebo jim to bylo jedno. Vyhrálo sobectví, což je podstata hříchu.

U jiných lidí vzbuzují krizové situace náladovost, podrážděnost, strach, paniku a agresivitu. Statistiky uvádějí, že stoupají případy domácího násilí. Lidé jsou schopni vytáhnout na sebe nože kvůli toaletnímu papíru, jako jsme to mohli vidět v Austrálii. Panika se projevila vykupováním trvanlivých potravin v obchodech na celém světě.

Mnozí utápějí své obavy v alkoholu, drogách a různých radovánkách. Někteří udávají své spoluobčany, když mají pocit, že nedodržují příkázaná omezení. U jiných zase převažuje smutek, beznaděje, deprese a z toho pramenící sklony k sebevraždě. Spousta lidí spáchali díky této situaci sebevraždu. Nebudu zde vyjmenovávat konkrétní příklady.

Někteří náboženští fanatici popírají realitu tím, že si myslí, že jejich bůh nebo bozi, nedopustí, aby onemocněli. To se pak projevuje tím, že někteří olizují železné mříže a kliky u vchodů k jejich mešitám, jako jsme to mohli sledovat v Iránu, aby celému světu ukázali, že jejich víra je ta pravá. V USA se zase někteří křesťané dále shromažďují na Bohoslužbách, přesto že zdravý selský rozum říká, že by třeba bylo dobré omezit alespoň na chvíli sociální kontakty.

Když pak taková krize trvá delší dobu a mnoho lidí zemře, nebo se dostane do zdravotních, ekonomických a jiných problémů, což se právě děje, začne si většina lidí uvědomovat, že nebezpečí opravdu existuje. To pak vyvolá stres, trauma, obavy a strach z toho co přinese budoucnost, protože situace se nedá zvládnout běžnými prostředky, nebo schopnostmi. Miliony lidí na celém světě ztratili existenci, včetně mě, takže vím, o čem mluvím a tak jsou obavy z budoucnosti pochopitelné.

Jakou výhodu zde má opravdu věřící křesťan, který zná Pána Ježíše a ví že jeho život a budoucnost je v Kristových rukách ať se děje cokoliv.

Možná vás překvapí, že Bible dalo by se říci, zakazuje Božím dětem mít strach.

Matouš 6:25-34 „²⁵Proto vám říkám: Nemějte starost o svůj život ani o své tělo - co budete jíst a pít a co si oblečete. Není snad život víc než jídlo a tělo víc než oblečení? ²⁶Podívejte se na ptáky na obloze. Nesejí, nesklízejí, neshromažďují do stodol, ale váš nebeský Otec je živí. Nejste snad vy mnohem dražší? ²⁷Copak si někdo z vás samými starostmi prodlouží život o jediný den? ²⁸A proč si děláte starosti s oblečením? Pomyslete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ²⁹ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich. ³⁰Jestliže tedy Bůh takto obléká polní trávu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neoblékne snad mnohem spíš vás, vy malověrní? ³¹Nemějte tedy starosti. Neříkejte: „Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si oblečeme?“ ³²Všechny ty věci vyhledávají pohané, ale váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. ³³Hleďte nejprve Boží

království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno. ³⁴Nemějte starost o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti. Den má dost svého trápení.“

Ježíš v těchto verších nepropaguje asketismus a ani nechce říci, že Bohu jsou milejší chudí lidé, než bohatí. Bůh miluje všechny lidi. Řecké slovo „merimnao“, zde přeloženo jako „nemějte starost“, má také myšlenku obávat se, nebo úporně na něco myslet s pocitem strachu. Křesťan by měl chápat, že materiální věci mají relativní hodnotu a cílem jeho života by nemělo být zbytečné hromadění bohatství.

Třikrát je v těchto verších řečeno, že si nemáme dělat starosti. Otázka je, koho zde Ježíš oslovuje? Je to adresováno celému světu, tedy všem lidem, nebo jeho učedníkům?

Matouš 5:1-2 „¹Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu. Posadil se, a když k němu přistoupili jeho učedníci, ²začal je učit“

Ježíš zde očividně oslovuje svoje učedníky. Toto poselství nebylo a není určeno nevěřícím lidem. Přečteme si teď **Matouš 6:24** „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“

Moje otázka milí posluchači zní: „Kolik Pánům ve svém životě sloužíš?“ Je to Bůh o víkendu, když jdeš do sboru, nebo do kostela a pak ve zbytku týdne svět, mamon a ďábel? V tomto verši nás Ježíš nutí k tomu, abychom prozkoumali své životy a náš vztah a lojalitu k němu. Jsme na sto procent na straně Krista, nebo rádi koketujeme se světem a tedy s ďáblem? I v pokušení na poušti nabízel ďábel Kristu celý svět, když se mu pokloní a uctí ho.

Matouš 4:8-19 „⁸Poté ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu. ⁹To všechno ti dám“, řekl mu, „když padneš na kolena a pokloníš se mi“.“

Ježíš, když říká - nemějte starost a nebojte se, tak oslovuje ty, kteří se rozhodli následovat Ho jako svého Pána, ať se děje cokoli. Volba, kterou ve svém životě každý člověk musí učinit má dalekosáhlé důsledky. Ježíš jasně říká, že kdo následuje Jeho, nemá milovat svět.

List Janův 2:15-17 „¹⁵Nemilujte svět ani to, co je v něm. Kdo má v lásce tento svět, nemá v sobě lásku k Otci. ¹⁶Svět je samá touha těla, touha očí, namyšlenost života - nic z toho není z Otce, vše je to ze světa. ¹⁷Svět pomíjí tak jako jeho touhy, ale kdo plní Boží vůli, trvá navěky.“

Všichni lidé se rozhodují mezi Kristem a Satanem. Neutralita neexistuje. Bible je kniha ostrých protikladů.

Římanům 6:16 „Nevíte, že když někomu sloužíte, musíte ho poslouchat? Stáváte se služebníky toho, koho posloucháte, ať už hříchu ke smrti anebo poslušnosti ke spravedlnosti.“ To jsou naprosté protiklady.

Deuteronomium 30:19 „Volám si dnes proti vám za svědky nebe a zemi: Dnes jsem vám předložil život a smrt, požehnání a prokletí. Vyber si život, a budeš živ ty i tvé símě.“

Život a smrt, požehnání a prokletí - jsou očividně také naprosté protiklady. Proč to ale všechno říkám? Těm, kteří opravdu milují Krista a následují Ho, Ježíš říká: Nemějte strach! Proč? Protože Je za ně zodpovědný. Když hodní rodiče zplodí své děti, tak se o ně starají a jsou za ně zodpovědní. Musí jim zabezpečit jídlo, pití, bydlení, oblečení, vzdělání atd. My jsme Boží děti. Náš Nebeský Otec o nás ví naprosto všechno a zná naše potřeby.

Žalm 139:1-18 „¹Ty mě, Hospodine, zkoumáš, ty mě znáš. ²Ty víš, jak sedám a jak vstávám zas, už zdálky rozumíš mým myšlenkám! ³Sleduješ, jak chodím i jak uléhám, všemi mými cestami se zabýváš. ⁴Ještě než mi přijde slovo na jazyk, ty už to, Hospodine, všechno víš! ⁵Zezadu i zpředu jsi mě obklopil, svou dlaň jsi na mě položil. ⁶Takové poznání je nad mé chápání - je příliš hluboké, na to nestačím! ⁷Kam bych byl unikl před duchem tvým? Před tvou tváří kam bych se skryl? ⁸Kdybych do nebe vystoupil, tam jsi ty, kdybych si ustlal v podsvětí - i tam jsi! ⁹Kdybych si oblékl křídla jitřenky, kdybych se usadil za mořem dalekým, ¹⁰i tam by mě vedla ruka tvá, tvá pravice by mě držela! ¹¹Kdybych si řekl - Snad pohltní mě tma, až světlo kolem mě noc vystřídá - ¹²tobě nebude temná ani tma, noc jako den ti září dá, tma bude pro tebe světlu podobná! ¹³Mé nitro zformovals ty sám, v lůně mé matky jsi mě tkal. ¹⁴Chválím tě za tvá díla ohromná, za to, jak podivuhodně jsem udělán a že mou duši tak dobře znáš! ¹⁵Jediná z mých kostí ti nebyla ukryta, když jsem byl vskrytu formován, když jsem byl hněten v zemských hlubinách! ¹⁶Můj zárodek tvé oči viděly, všechno jsi zapsal do knihy - dny, jež mi byly určeny, než začal první z nich. ¹⁷Jak jsou mi drahé, Bože, tvé myšlenky, je jich tak mnoho, že nejdou vypočít! ¹⁸Kdybych je počítal, než písku je jich víc; budu zas s tebou, až se probudím!“

Jako vesmírný umělec plánuje Bůh každého člověka, ještě před tím než se narodí. Tak jako malíř, který neodhalí svůj obraz, dokud není dokonalý, tak i Bůh formuje člověka ve skrytu, v lůně matky, a neodhalí ten nový život, dokud není dokonale krásný.

Bůh zná každý detail našeho života. Zná také všechny naše pády a provinění, prostě naše hříchy. My tuto myšlenku potlačujeme, protože je to pro nás ponižující. **Žalm 69:6** „Ty, Bože, znáš moje bláznovství, mé viny se před tebou nikam neskryjí.“

Bůh zná dokonce i naše myšlenky. **Ezechiel 11:5** „Tehdy na mě padl Duch Hospodinův. ‚Mluv!‘ řekl mi. ‚Tak praví Hospodin: Tohle říkáte, dome izraelský; já ale vím i to, co vás v duchu napadá.‘“

Izaiáš 46:10 „Já od počátku oznamuji konec a odedávna, co teprve nastane. Říkám: ‚Má vůle stane se, udělám vše, co se mi chce.‘“

Jeho největším cílem s námi je naše spása. A pro to dělá všechno. Můžeme si myslet, že nikdo neví, co zrovna prožíváme, ale náš nebeský Otec to ví.

Žalm 31:8 „Jásat a radovat se budu z tvé lásky, že jsi pohlédl na mé trápení, že jsi poznal mou duši uprostřed úzkosti.“

Žalm 103:13-14 „¹³Jako je otec k dětem laskavý, tak je laskavý Hospodin k těm, kdo ho ctí! ¹⁴On přece ví, z čeho jsme složeni, to, že jsme prach, si nosí v paměti.“

Žalm 142:2-3 „²K Hospodinu volám s úpěním, k Hospodinu volám, žadoním! ³Vylévám před ním svoje starosti, své trápení mu svěřuji.“

Po korona viru nás všechny čekají další krize a další trápení. **Zjevení 12:12** „*Veselte se proto, nebesa i vy, kdo v nich přebýváte.* Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velkým hněvem, neboť ví, že má málo času.“ Mezi současností a druhým příchodem Pána Ježíše se stane mnoho nepříjemných událostí. Přichází doba zkoušek a už je tu, ve které se ukáže kdo se v životě řídí Božím slovem. V létě není rozdíl mezi stále zelenými a ostatními stromy tak zřejmý. Když však nastanou zimní bouře, zůstanou stále zelené stromy beze změny, ale ostatní o svou zeleň přijdou. Stejně tak dnes nevidíme rozdíl mezi formálním a skutečným křesťanem. Přichází ale doba, kdy bude rozdíl viditelný. Když se projeví nepřátelství, nesnášenlivost a začne pronásledování, povrchní křesťané a pokrytci se vzdají své víry. Praví křesťané však odolají a zůstanou pevní jako skála. Jejich víra bude silnější a naděje jasnější, než v době blahobytu. Bůh totiž oťese vším, čím se dá oťrást.

List Židům 12:25-29 „²⁵Hled'te, abyste neodmítli Toho, který k vám mluví. Jestliže neunikli ti, kteří odmítli toho, kdo na zemi vydával Boží pokyny, čím spíše neunikneme my, odvracíme-li se od Toho, který je z nebe. ²⁶Jeho hlas tehdy otřásl zemí, nyní však slibuje: „Ještě jednou otřesu nejenom zemí, ale i nebem.“ ²⁷A to, že řekl „ještě jednou...“, ukazuje na odstranění všeho, co je otřesitelné (to jest udělané), aby tak zůstalo to, co je neotřesitelné. ²⁸My však přijímáme království, jež je neotřesitelné, a proto buďme vděční a služme Bohu tak, jak se mu líbí, s úctou a posvátnou bázní. ²⁹Vždyť náš Bůh je stravující oheň.“

Boží den přichází. Jsme mu blíže každým dnem.

2. List Petrův 3:10 „Pánův den ovšem přijde jako zloděj. Toho dne se nebesa s rachotem zřítí, živly se rozpustí žářem a země se všemi svými skutky bude odhalena.“

Tento text hovoří jednoznačně o druhém příchodu Ježíše Krista. Jeho příchod bude strašlivý pro všechny nepřátele Boha a Jeho lidu.

Joel 2:1-3 „¹At' na Sionu troubí polnice, na mé svaté hoře poplach vyhlase! Všichni obyvatelé země at' se třesou, neboť přichází Hospodinův den! Ano, blíží se ²temný a chmurný den, den zahalený soumrakem! Jako se úsvit rozlévá po horách, blíží se veliká a mocná armáda, jaká odpradávná nikdy nebyla a navěky už nebude žádná podobná: ³Před nimi šířající oheň, za nimi plamen plápolá. Před nimi zem jak zahrada Eden, za nimi zpustošená pustina - uniknout není kam!“

V tomto dni bude zničeno všechno, co vybudoval hříšný člověk, vše co není dobré. Zlo, hřích, nespravedlnost, sobectví, bezbožnost a ti co toto páchají, budou zničeni.

2. List Petrův 3:11-13 pak pokračuje „¹¹Má-li být všechno takto zničeno, jak svatě a zbožně tedy musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě vyhlížíte příchod Božího dne! Nebesa se tehdy rozplynou ohněm a živly se roztaví žářem, ¹³my ale vyhlížíme nové nebe a novou zemi - domov spravedlnosti.“

Tváří v tvář naprosté jistotě, že všichni a všechno, co je poznamenáno hříchem se rozplyne v žáru ohně, se věřící člověk, který o tom ví, musí ptát sám sebe, do jaké míry se oddělil od všeho, co jenom zavání hříchem at' už v myšlenkách, nebo skutcích. Jakým člověkem vlastně musí následovník Krista být? Apoštol Petr v těchto verších vyjádřil obavu o charakter svých posluchačů. Má-li být všechno zničeno ohněm, jak svatě a zbožně by měl pravý následovník Krista žít? Odpověď najdeme v

Žalmu 106:3 „Blaze těm, kteří se drží práva, kdo žijí spravedlivě v každý čas!“

Bible, Boží slovo, vyzývá všechny následovníky Božího Syna, Ježíše Krista, ke spravedlivému žití. A to sice pořád, každý den, od rána do večera. Jako křesťané máme žít spravedlivým životem jednoduše proto, že je to správné. Prostě chceme tak žít. Musí to pramenit z našeho nitra. Není to nic, co musíme dělat, abychom si Boha naklonili. Mezi pouhým vyznáním víry a přijetím pravdy do srdce je velký rozdíl. Pouhá znalost pravdy nestačí. Můžeme pravdu znát, ale přitom se nemusí změnit způsob našeho myšlení. Srdce musí být obráceno a posvěceno. Radost z poslušnosti neprožije nikdy člověk, který se pokouší zachovávat Boží přikázání proto, že to pokládá za svou povinnost; nebo že se to od něj vyžaduje. To vlastně ani pravá poslušnost není. Jestliže někdo považuje Boží požadavky za břemeno, které brání jeho lidským sklonům, pak je zřejmé, že nežije křesťanským životem. Pravá poslušnost je vnější projev zásad zakotvených v nitru člověka. Pravá poslušnost vyvěrá z lásky ke spravedlnosti, z lásky k Božímu zákonu. Podstatou veškeré spravedlnosti je věrnost našemu Vykupiteli. Povede nás k tomu, abychom konali správné věci, protože je to tak správné a protože se to líbí Bohu.

Apoštol Petr nás tedy vyzývá abychom jednali a žili zbožným a spravedlivým životem. Ve 13. verši pak pokračuje: „**my ale vyhlížíme nové nebe a novou zemi - domov spravedlnosti.**“

Náš svět, ve kterém žijeme, je charakterizován zlem, hříchem, sobectvím a všemi jinými projevy nepravosti. To všechno ale jednoho dne shoří a bude nahrazeno spravedlností. Každý člověk žijící na

Nové zemi bude vždy jednat spravedlivě, protože to bude jeho niterné přesvědčení. Bude to naše nové duchovní DNA. Budeme všichni jednat správně a spravedlivě, protože je to správné a spravedlivé.

Měli bychom se tedy podívat na to, co je spravedlnost a odkud pochází. Spravedlnost je opakem toho, co charakterizuje náš současný svět. **List Galatským 5:19-21** „**Projevy tělesnosti jsou zřejmé. Patří sem smilstvo, nečistota, nestydatost,** ²⁰**modlářství, čarování, nepřátelství, svárliivost, nevraživost, zloba, soupeřivost, roztržky, sekty,** ²¹**závidění, opilství, obžerství a další podobné věci. Varuji vás; jak už jsem vám říkal, ti, kdo tohle dělají, nebudou mít podíl na Božím království.**“

To všechno bude nahrazeno spravedlností. Pokud chceme žít v budoucím světě na nové Zemi ve spravedlivé společnosti, tak musíme už nyní nechat působením sv. Ducha proměnit naše srdce, narodit se tzv. znovu a žít spravedlivým životem. Neobrácený člověk může sice žít životem člověka, který dodržuje Zákon navenek, ale nemůže žít spravedlivým životem, protože ten pochází od Boha. Kristus musí tzv. žít v nitru člověka. Jak je psáno v **Listu Koloským 1:27** „**Jim, a to i mezi pohany, se Bůh rozhodl světit bohatství tohoto slavného tajemství: Kristus je ve vás! Ta naděje slávy!**“ Bůh dal padlé lidské rase naději na znovuobnovení vztahu a života s naším Stvořitelem. Příchod Ježíše v těle člověka a Jeho smrt na kříži potvrdil, že tuto naději opravdu máme. To, že Kristus žije v srdci obráceného jedince vydává svědectví o moci Boží milosti, která zevnitř přeměňuje charakter hříšného člověka. To zase potvrzuje naději na oslavení při vzkříšení k věčnému životu.

Otázka zní: Jakým způsobem se zjistí, kteří lidé jsou způsobilí pro život na nové Zemi? Odpověď zní: Zjistí se to díky vyšetřujícímu soudu.

Skutky Apoštolů 17:30-31 „³⁰**Bůh ale přehlédal časy této nevědomosti a nyní ukládá všem lidem všude, aby činili pokání.** ³¹**Určil totiž den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.**“

Tímto mužem je samozřejmě Ježíš Kristus, který bude spravedlivě soudit svět, tedy všechny jeho obyvatele. Apoštol Pavel píše: **2. List Timoteovi 4:7-8** „**Bojoval jsem dobrý boj, svůj běh jsem dokončil, víru jsem zachoval.** ⁸**Ted' na mne čeká koruna spravedlnosti, kterou mi v onen den udělí Pán, ten spravedlivý soudce - a nejen mně, ale všem těm, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.**“

Ten soud je spravedlivý. Je veden spravedlivým soudcem a odměnou pro ty, kteří obstojí, bude koruna spravedlnosti a oni budou žít ve spravedlivém světě. Je tedy nutné pochopit co je spravedlnost.

Římanům 8:1-4 „¹**A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši.** ²**Zákon Ducha života v Kristu Ježíši tě totiž osvobodil od zákona hříchu a smrti.** ³**Co bylo pro Zákon kvůli slabosti těla nemožné, to vykonal Bůh: Poslal svého vlastního Syna, aby se vypořádal s hříchem v těle, jaké má hříšný člověk. Na tomto těle odsoudil hřích,** ⁴**aby spravedlivý požadavek Zákona byl naplněn na nás, kdo nežijeme podle těla, ale podle Ducha.**“

Bůh poslal svého Syna, aby odsoudil hřích v těle, jaké má hříšný člověk. Čtvrtý verš nám ale říká, že i my máme v tomto hříšném těle žít spravedlivý život, tedy máme žít podle Ducha a ne podle těla. Bůh od nás očekává abychom i my v naší padlé lidské přirozenosti, kterou jsme zdělili po Adamovi po jeho pádu do hříchu, žili spravedlivým životem, skrze působení Božího Ducha v našem nitru. Kristus přišel aby byl naším příkladem.

Zjevení 3:21 „**Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.**“

Bible je plná textů, které vybízejí a motivují člověka, aby zvítězil nad svými hříchy. Ježíš a jeho vítězství je pro nás příkladem, abychom i my v našich životech zvítězili. Dobrá zpráva evangelia je, že

Kristus přišel na tento svět, aby odsoudil hřích a ne hříšníky. Ti kteří vírou akceptují nabídku spásy a z celého srdce následují Ježíše s touhou Ho ve všem poslouchat, tak těm nabízí ospravedlnění a svobodu od otroctví hříchu. To ale vyžaduje každodenní, osobní, intimní, duchovní spojení s Ježíšem. Je to víc než jenom být na něm závislý, nebo být jeho následovník nebo učedník. Jedná se o každodenní živý láskyplný vztah a spojení s Kristem.

Jan 14:20-21 „²⁰V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás. ²¹Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

Kdo zvítězí nad svými hříchy žije spravedlivým životem. Vítězství je možné, i když máme padlou lidskou přirozenost. Nežijeme podle těla, protože jsme znovuzrození. Žijeme podle Ducha. My věříme v brzký druhý příchod Pána Ježíše. Tato krize Korona viru je pouze jedním z projevů mnoha dalších a mnohem horších krizí, které podle proroctví přijdou s naprostou jistotou a které provedou pevnost naší víry. Doufám, že se všichni připravujete na ten lepší, spravedlivý svět, který přichází. Opět si klademe otázku, co je spravedlnost, nebo co je spravedlivé.

Žalm 119:172 „Ať můj jazyk opěvuje, co jsi řekl, všechna tvá přikázání jsou spravedlivá.“

Všech deset Božích přikázání jsou spravedlivá. Šalamoun, nejmoudřejší člověk, který kdy žil řekl: **Kazatel 12:13-14** „¹³Zde je souhrn všeho co jsi slyšel: měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání–vždyť to je pro člověka vším. ¹⁴Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé.“

Bůh bude tedy soudit naše životy. Měřítkem spravedlivého soudu je deset Božích spravedlivých přikázání včetně toho čtvrtého, na které většina lidí pod různými záminkami rádo zapomíná. Toto přikázání zní: **Exodus 20:8-10** „⁸Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ¹⁰ale sedmý den je dnem odpočinku zasvěceným Hospodinu tvému Bohu.“

A samozřejmě ostatních devět je stejně závazných. Sám Ježíš jasně říká:

Jan 15:10 „Zachovávejte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, tak jako jsem já zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.“

Ježíš vyjádřil stejnou myšlenku ještě jinými slovy u **Jana 8:29** „Ten, který mě poslal, je se mnou. On mě nenechal samotného, neboť vždycky dělám, co se mu líbí.“ Ježíš zde zdůrazňuje své spojení a jednotu se svým Otcem. Otec, Syn a Duch svatý odpradávně spolupracovali na plánech, které měli se svým stvořením. Ježíš je naším příkladem v tom, že je možné žít životem jaký se líbí Bohu.

Otázkou je, co se Bohu líbí? **1. List Janův 3:21-22** „²¹Milování, jestliže nás srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru ²²a přijímáme od něj vše, oč prosíme, neboť dodržujeme jeho přikázání a děláme, co se mu líbí.“

Poslouchat Boha, dodržovat Jeho přikázání, plnit vůli Toho, který je milosrdný, laskavý a má na mysli jenom naše dobro, je výsadou každého následovníka Ježíše. Hřích vzniká přestoupením Božích přikázání a vytváří bariéru mezi člověkem a jeho Stvořitelem. Kromě toho hřích brání Bohu, aby vyslyšel naše modlitby. Poslouchat Boží vůli je možné pouze skrze Božskou moc, která je zaslíbená všem Božím dětem. Poslouchat Boha je jediným předpokladem žít s vědomím a pocitem bezpečí obzvlášť v době krize.

Jan 8:29 „Ten, který mě poslal, je se mnou. On mě nenechal samotného, neboť vždycky dělám, co se mu líbí.“

Proč Otec nenechal Ježíše samotného? Protože Ježíš vždycky dělal, co se Otci líbí. Všimněte si slova vždycky. Ne někdy, občas, nebo když se mi chce. Prostě vždycky. Pojďme se zamyslet nad slovem líbit.

Židům 11:5-6 „Vírou byl Enoch odsud vzat, aby nespáčil smrt: ‚zmizel, neboť ho Bůh vzal.‘ Ještě než byl vzat, měl pověst Božího oblíbence ⁶a bez víry si přece jeho oblibu nikdo nezíská. Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.“

Líbit se Bohu tedy znamená žít životem víry a poslušnosti. Jinými slovy řečeno žít spravedlivým životem. Tak žil Ježíš a stejně tak musíme žít i my, pokud chceme být občany Božího království. Bible to říká ještě jasněji.

Deuteronomium 6:25 „Naše spravedlnost je v tom, abychom před Hospodinem pečlivě dodržovali všechna tato přikázání, jak nám uložil.“

Mojžíš, zde inspirován Svatým Duchem jasně říká, že být spravedlivým znamená dodržovat Boží přikázání. Vždy to tak bylo a nikdy to nebude jinak. Liberální teologie, která v té či oné podobě učí, že Boží zákon byl přibit na kříž, nebo byl platný jen pro Židy, je ďáblova lež. Kristův život byl dokonalou ukázkou, jak žít spravedlivým životem, totiž dělat co se Bohu líbí, neboli dodržovat Jeho přikázání. Poslouchat Boha znamená milovat.

Jan 14:15 „Jestliže mě milujete, zachovávejte má přikázání.“ Neexistuje žádná jiná cesta jak ukázat, že milujeme Boha. A to není zákonitvív. Zákonitvív je snaha, si nějak svými zásluhami zasloužit, nebo koupit Boží přízeň. Poslušnost je aktivní ukázkou toho, jak ukázat lásku. Poslušnost je spravedlnost. Protože jak jsme již četli v **Žalmu 119:172** „Ať můj jazyk opěvuje, co jsi řekl, všechna tvá přikázání jsou spravedlivá.“

Žalm 119:142-144 „¹⁴²Tvá spravedlnost navždy obstojí, tvůj Zákon je zcela pravdivý. ¹⁴³Doléhá na mě úzkost a trápení, tvá přikázání však jsou mi rozkoší. ¹⁴⁴Navěky spravedlivá jsou tvá svědectví - dej mi porozumění, abych žil!“

Boží zákon byl vždy měřítkem spravedlnosti. Co se pokouším vám říci milí přátelé je, že žijeme v době krize zvané korona virus. Pro většinu lidí je to čas zkoušky. Mnozí, včetně mě, ztratili práci, své firmy i své obchody. Jisté je, že další mnohem horší krize ještě přijdou. My ale musíme být věrni Bohu za každou cenu a ve všech okolnostech. Věrnost Bohu nemůže být nikdy závislá na tom, že se nám daří dobře. Našeho nebeského Otce posloucháme proto, že ho máme rádi a protože je správné žít spravedlivým životem. Jestliže zamýšlíte být jednoho dne součástí Božího království spravedlnosti, je čas přimknout se k Bohu, studovat Jeho Slovo, abychom mohli lépe znát Jeho vůli a žít spravedlivým životem. Těm, kteří toto dělají, Ježíš slibuje.

Jan 14:1-3 „¹Nermuťte se v srdcích. Věříte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby to tak nebylo, řekl bych vám to. ³Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“

Jinými slovy Bůh touží potom, být s námi reálně, tedy fyzicky. Chce, abychom byli tam, kde je On. Zatím to tak není. Kristus je v nebi, my jsme zde na zemi. Je pravda, že s ním můžeme být spojení v duchovním slova smyslu, ale Ježíš nás chce mít u sebe fyzicky. Abychom u něj mohli být, musíme se niterně naprosto ztotožnit s Jeho Zákony, které jsou, dalo by se říci, vesmírnou ústavou, podle které Bůh řídí své království. Ten spravedlivý svět který přichází, je skutečný, reálný, hmatatelný svět. Ovšem nebude tam žádný hřích a všude bude vládnout láska a spravedlnost. Pokud tam chceme být, musíme se připravovat již nyní. Musíme žít spravedlivým životem skrze proměňující moc Svatého Ducha v našem

srdci a mysli. Musíme zpytovat své svědomí a odstranit všechno, co není v souladu s Boží vůlí. To ví každý člověk sám pro sebe nejlépe. Bible je plná příkladů životů lidí, kteří žili spravedlivým životem.

Vzpomeňme si na Josefa v Egyptě, na Daniela a jeho tři přátele v Babylonu, na všechny ty mučedníky, jako byl např. Štěpán. Tito lidé žili spravedlivým životem a byli ochotni za svoji víru v Ježíše položit život. Vzpomeňme si na příběh věrného Joba. Satan si ho vyžádal.

Job 2:4-5 „⁴ ‚Kůži za kůži! Za svůj život člověk dá vše, co má,‘ namítl satan Hospodinu. ⁵ ‚Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na tělo a kosti - uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit ‘!‘“

Kdyby byl ohrožen náš život, tak většina z nás by pravděpodobně Boha opustila. Ale jsou lidé, kteří by to neudělali.

Připomeňme si **Zjevení 2:10** „Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít souzení po deset dní. Bud' věrný až do smrti a dám ti korunu života.“

Dokud nebudeme milovat našeho Stvořitele víc než svůj život, tak není možné žít spravedlivým životem. Důvod, proč mnozí z nás nežijí vítězným životem je, že předali svůj život Bohu jenom částečně. Jenom částečně Ho následují. Částečně následovat Boha, ale nikoho nezachrání, protože Bůh nesdílí svůj trůn v lidském srdci se satanem. Když se mu odevzdáme cele, tak mu patříme a On nás bude chránit v každé situaci. A i kdybychom se měli stát mučedníky pro Ježíše, tak je nám zaslíbena koruna věčného života. A tak neboj se, věř a žij spravedlivým životem z moci Krista. Přichází ten den druhého Kristova příchodu, ten den planoucí jako pec. Na Boží lid ale čeká nová země a nové nebe, nový domov spravedlnosti.

Zjevení 21:1-2 „¹Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo. ²Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže.“

Zjevení 21:24-27 „²⁴Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj přenesou svou slávu. ²⁵Jeho brány se ve dne nikdy nebudou zavírat, a noc tam nebude. ²⁶Přenesou do něj slávu a čest národů, ²⁷avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, ale jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.“

Zjevení 22:1-5 „¹Potom mi ukázal řeku s vodou života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu ²prostředkem ulice toho města. Po obou stranách řeky je strom života, jenž nese dvanáctero ovoce. Ten strom vydává ovoce každý měsíc a jeho listí je k uzdravení národů. ³A tak již nebude žádné prokletí. V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. ⁴Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno. ⁵Nebude tam noc, takže nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.“

Myšlenky na nový domov mě inspirovali před několika lety k napsání básně. S tou bych se s tebou milý posluchači chtěl rozloučit.

Domov

Proč tak pláčeš duše má?
Zanech toho smutku.
Ještě malou chvíli vskutku,
než se rozjasní.

Tam v korunách stromů,

kde tiše šeptá vánek zas,
ten láskyplný hlas jak říká
mám tě rád.

Tak pojd', přistup blíž
a skloň svoji hlavu níž
když nasloucháš.

A jednou zas
až uslyším Tvůj hlas,
a otevřu své oči,
uvidím Tebe, Majestát nebe,
ten něžný hlas jak šeptá,
pojd'.

Když klas ke klasu hlavu skloní
a vzduch tak krásně voní,
květiny na louce zelené
Tvůj úsměv a Tvůj dotek
a pryč je všechn smutek.
Domove můj

V ruce své, to jméno tvé,
svou krví vyryl jsem.
Tobě patří celá Zem.
Ta Země zaslíbená, potem a krví Syna pokropená
Domove můj, domove můj.